

Bemærkninger til lovforslaget

I de senere år, ja, faktisk siden krisen i begyndelsen af 1970'erne indtrådte, har antallet af konkurser været helt uacceptabelt højt. Flere af disse konkurser har givet anledning til omtale i dagspressen, bl.a. som følge af hævdede forkerte vurderinger af aktiverne, salg af aktiverne langt under deres reelle værdi, urimeligt høje kuratorsalærer m.m.

Enkelte fallenter har indbragt behandlingen af deres konkursboer for de almindelige domstole, idet fallenterne har været af den opfattelse, at bostyret måtte være ansvarligt for den efter deres mening ukorrekte behandling af boerne, men det har været den helt overvejende opfattelse hos domstolene, herunder hos højesteret, at boernes behandling i alt væsentligt er sket i overensstemmelse med den gældende lovgivning.

Da domstolene naturligvis ikke kan tilsidesætte gældende lov, selv om det i flere tilfælde fremgår, at domstolene har fundet forskellige forhold under bobehandlingen kritisable, er det således nødvendigt at ændre den gældende konkurslov, således at der sker en rimelig og saglig behandling af konkursboerne til gavn for såvel kreditorer som fallenter.

Det er uden tvivl bl.a. gennem dagspressen bekendt, at en del fallenter og i øvrigt også personer, der ikke har været igennem en konkursbehandling, har dannet en landsomfattende forening under navnet Konkurs-komiteen med det formål bl.a. at søge den gældende konkurslov ændret. Konkurs-komiteen har fremdraget adskillige forhold og sager, som må give anledning til nærmere eftertanke.

Når man fra visse sider afviser klager fra fallenter over en forkert eller urimelig bobehandling med bemærkninger om, at fallenter altid føler sig dårligt behandlet, eller at fallenter altid overvurderer deres aktiver eller lignende, er dette at slippe for nemt uden om de egentlige problemer, idet det har vist sig ved en nøjere gennemgang af de fremdragne forhold, at der efter en helt objektiv gennemgang er sket urimeligheder, som altså ikke kan undgås under den nuværende konkurslov.

Det er skifteretternes faste praksis, at der som medhjælpere og kuratorer i konkursboerne udpeges advokater. Dette er helt uden hjemmel i den gældende konkurslov, og det må fastslås, at en advokats uddannelse ikke gør ham klassificeret til at optræde som medhjælper eller kurator i boer af vidt forskellig karakter. Det må være rettest, at personer med regnskabsmæssig og forretningsmæssig indsigt udpeges til medhjælpere eller kuratorer, således at advokaterne alene får til opgave at behandle juridiske spørgsmål i forbindelse med bobehandlingen.

Med lovforslaget rådes der bod herpå, idet det er grundideen med forslaget, at bobehandlingen hovedsagelig skal ske ved forretningsfolk, som har indsigt i den pågældende virksomhedstype. Det er endvidere et hovedsigte, at man skal anvende alle tænkelige bestræbelser for at bevare virksomheden i sin hidtidige regie, eventuelt med en kapitaltilførsel udefra eller ved indledning af et tæt samarbejde med en anden virksomhed inden for branchen. Derfor foreslås det, at konkursdekretet først kan afsiges, når det har vist sig, at ingen anden løsning er mulig. Efter lovforslaget er det endvidere en betingelse for afsigelse af konkursdekret, at der blandt konkursudvalgets medlemmer er flertal herfor.

Endvidere indebærer lovforslaget, at en skyldner har krav på at få beskikket en advokat til at bistå sig. Den nugældende konkurslov indeholder en bestemmelse om, at en skyldner kan få beskikket en advokat, men denne bestemmelse anvendes sjældent.

Efter lovforslaget er skyldneren sammen med kreditorerne medbestemmende om, hvem der skal behandle et konkursbo. Derigennem er der skaffet en rimelig udsigt til, at boet behandles på en måde, således at både kreditorernes og fallentens interesser, som jo som regel vil være sammenfaldende, tilgodeses bedst muligt.

Da der ifølge lovforslaget ikke skal anvendes faste salærtakster til konkursudvalget (tidligere kuratorerne), der i stedet skal honoreres efter arbejds omfang, imødekommer man den kritik, der